

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 13 października 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0351(NLE)

14182/23

LIMITE

UD 223
POLCOM 241

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	12 października 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 579 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do przyjęcia zalecenia w sprawie stosowania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 579 final.

Zał.: COM(2023) 579 final

Bruksela, dnia 12.10.2023 r.
COM(2023) 579 final

2023/0351 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej
we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy Regionalnej konwencji
w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia
w odniesieniu do przyjęcia zalecenia w sprawie stosowania świadectw przewozowych
wystawianych w formie elektronicznej**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach wspólnego komitetu Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia („Wspólny Komitet konwencji PEM”) w związku z planowanym przyjęciem zalecenia Wspólnego Komitetu konwencji PEM w sprawie stosowania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

W Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia („konwencja PEM”) zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między umawiającymi się stronami.

System paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia umożliwia stosowanie kumulacji diagonalnej między 25 umawiającymi się stronami konwencji, którymi są: Unia Europejska, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwajcaria, Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Palestyna¹, Syria, Tunezja, Turcja, Albania, Bośnia i Hercegowina, Macedonia Północna, Czarnogóra, Serbia, Kosowo*, Wyspy Owcze, Republika Mołdawii, Gruzja i Ukraina. W ramach systemu ustanowiono wielostronne ramy reguł pochodzenia dla sieci umów o wolnym handlu; ma on zastosowanie bez uszczerbku dla zasad określonych w tych umowach. Konwencja weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r.

Unia Europejska jest stroną konwencji².

2.2. Wspólny Komitet konwencji PEM

Wspólny Komitet konwencji PEM, ustanowiony na mocy art. 3 ust. 1 konwencji, przyjmuje zmiany do konwencji, zarządza kwestiami jej dotyczącymi i zapewnia jej prawidłowe wdrożenie. Zgodnie z art. 12 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu konwencji PEM decyzje Wspólnego Komitetu są przyjmowane jednomyślnie przez umawiające się strony, w odniesieniu do których konwencja weszła w życie i które są obecne lub reprezentowane na danym posiedzeniu Wspólnego Komitetu konwencji PEM.

Umawiające się strony, w odniesieniu do których konwencja weszła w życie, mają prawo głosu. Każda z umawiających się stron ma jeden głos.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu konwencji PEM

29 listopada 2023 r. podczas 15. posiedzenia Wspólny Komitet konwencji PEM ma przyjąć zalecenie w sprawie stosowania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej („planowany akt”).

¹ Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

² Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Celem planowanego aktu jest zalecenie uznawania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej w ramach konwencji PEM w sprawie reguł pochodzenia.

W kontekście pandemii COVID-19 służby Komisji wydały notę informacyjną nr 1³ z dnia 31 marca 2020 r., w której zwróciły się do wszystkich partnerów PEM o akceptowanie elektronicznych kopii dowodów pochodzenia. Przedmiotowe zalecenie Wspólnego Komitetu PEM ma na celu utrzymanie elastyczności wprowadzonej w nocie informacyjnej nr 1. Oczekuje się, że umawiające się strony konwencji PEM wyrażą zgodę na stosowanie świadectw elektronicznych w ramach konwencji PEM.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 4 ust. 1 konwencji PEM, który stanowi: „Zadaniem wspólnego komitetu jest zarządzanie kwestiami dotyczącymi niniejszej Konwencji i zapewnienie jej prawidłowego wdrożenia. W tym celu wspólny komitet jest regularnie informowany przez Umawiające się Strony o ich doświadczeniach w zakresie stosowania Konwencji. Wspólny komitet wydaje zalecenia [...]”.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Na początku 2020 r. umawiające się strony konwencji PEM zostały poinformowane przez służby Komisji Europejskiej, że większość partnerów handlowych nie jest w stanie przedstawić świadectw przewozowych do celów preferencyjnego pochodzenia we właściwej formie (tj. opatrzonej odręcznym podpisem i odciskiem pieczęci tuszowej lub na papierze odpowiedniego formatu), ponieważ w niektórych umawiających się stronach kontakty między administracjami celnymi a przedsiębiorcami zostały zawieszono ze względu na pandemię COVID-19.

W celu zapewnienia pełnego wdrożenia ustaleń przyjęto środki nadzwyczajne na zasadzie wzajemności. Zwrócono się do organów celnych o to, aby do celów preferencyjnych akceptowały świadectwa przewozowe wystawione w formie elektronicznej z podpisem cyfrowym, pieczęcią cyfrową lub stemplem cyfrowym właściwego organu albo w postaci kopii papierowej bądź elektronicznej (zeskanowanej lub dostępnej online).

Umawiające się strony uznają korzyści wynikające z doświadczeń handlu na warunkach preferencyjnych w ramach środków nadzwyczajnych przyjętych w związku z pandemią COVID-19. Umawiające się strony wyraziły zainteresowanie kontynuowaniem dobrych praktyk wprowadzonych na mocy środków nadzwyczajnych podczas pandemii COVID-19, uznając znaczenie wprowadzenia środków elektronicznych oraz współdziałania na rzecz wspólnego systemu opartego na dowodach pochodzenia w formie elektronicznej i elektronicznej współpracy administracyjnej w regionie objętym PEM.

Z dniem 1 września 2021 r. weszła w życie sieć dwustronnych protokołów w sprawie reguł pochodzenia między umawiającymi się stronami konwencji PEM, w związku z czym stosowane są już postanowienia przejściowe. Postanowienia te dopuszczają stosowanie świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej. Do czasu przyjęcia zmienionej konwencji PEM przez wszystkie umawiające się strony postanowienia przejściowe mają zastosowanie równoległe z konwencją PEM.

³ https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2020-03/200331-information_note_certificates_en_and_fr.pdf

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet konwencji PEM jest organem ustanowionym w ramach umowy, mianowicie Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

Akt, który ma przyjąć Wspólny Komitet konwencji PEM, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. b) konwencji PEM.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych układu.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 3 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 3 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu konwencji PEM będzie stosowany przez wszystkie Umawiające się Strony, w tym UE i jej państwa członkowskie, po jego przyjęciu aktu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej
we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy Regionalnej konwencji
w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia
w odniesieniu do przyjęcia zalecenia w sprawie stosowania świadectw przewozowych
wystawianych w formie elektronicznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia („konwencja”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2013/93/UE i weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. b) konwencji PEM wspólny komitet wydaje zalecenia w celu zapewnienia jej prawidłowego wdrożenia.
- (3) Na początku 2020 r. Umawiające się Strony konwencji PEM zostały poinformowane przez służby Komisji Europejskiej, że większość partnerów handlowych nie jest w stanie przedstawiać świadectw przewozowych do celów preferencyjnego pochodzenia we właściwej formie (tj. opatrzonej odręcznym podpisem i odciskiem pieczęci tuszowej lub na papierze odpowiedniego formatu), ponieważ w niektórych Umawiających się Stronach kontakty między administracjami celnymi a przedsiębiorcami zostały zawieszona ze względu na pandemię COVID-19.
- (4) W celu zapewnienia pełnego wdrożenia ustaleń przyjęto środki nadzwyczajne na zasadzie wzajemności. Zwrócono się do organów celnych o to, aby do celów preferencyjnych akceptowały świadectwa przewozowe wystawione w formie elektronicznej z podpisem cyfrowym, pieczęcią cyfrową lub stemplem cyfrowym właściwego organu albo w postaci kopii papierowej bądź elektronicznej (zeskanowanej lub dostępnej online).
- (5) Umawiające się Strony uznają korzyści wynikające z doświadczeń handlu na warunkach preferencyjnych w ramach środków nadzwyczajnych przyjętych w związku z pandemią COVID-19. Umawiające się strony wyraziły zainteresowanie kontynuowaniem dobrych praktyk wprowadzonych na mocy środków nadzwyczajnych podczas pandemii COVID-19, uznając znaczenie wprowadzenia środków elektronicznych oraz współdziałania na rzecz wspólnego systemu opartego na dowodach pochodzenia w formie elektronicznej i elektronicznej współpracy administracyjnej w regionie objętym PEM.
- (6) Z dniem 1 września 2021 r. weszła w życie sieć dwustronnych protokołów w sprawie reguł pochodzenia między Umawiającymi się Stronami konwencji PEM, w związku

z czym stosowane są już postanowienia przejściowe. Postanowienia te dopuszczają stosowanie świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej. Do czasu przyjęcia zmienionej konwencji PEM przez wszystkie Umawiające się Strony postanowienia przejściowe mają zastosowanie równoległe z konwencją PEM.

- (7) Do czasu przyjęcia zmienionej konwencji PEM, która zastąpi dwa stosowane równoległe zestawy reguł pochodzenia, należy – w celu zapewnienia spójności między nimi – zalecić uznawanie świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej w ramach konwencji PEM.
- (8) Oczekuje się, że na posiedzeniu 29 listopada 2023 r. wspólny komitet przyjmie zalecenie w sprawie stosowania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej.
- (9) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach wspólnego komitetu, gdyż jego zalecenie będzie miało zastosowanie w Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, opiera się na projekcie zalecenia wspólnego komitetu załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*